

Formanden: Jeg vil blot bemærke, at naar en Constitution ikke begrænses med Hensyn til Tiden, falder den sammen med en Forslyttelse. (Ja! Ja!),

Rosenørn: Jeg vil blot tillade mig endnu at tilføje, at Regjeringen efter min Anskuelse har den fuldstændigste Garanti for, at det ikke har været min og mine Medforlagsstilleres Mening at ville indskrænke eller forandre det Allermindste i den Forpligtelse, der ifølge visse Embeders Natur som en Selvsølge følger med det underordnede Embede, og Garantien for, at det ikke kan have været Meningen, troer jeg ligger allerbedst deri, at vi gjøre selve Regjeringens Ord til vore.

Andrø: Ja, ved Erklæring her selv fra den meget ærede Ministers Side kan det Spørgsmaal jo ikke afgjøres, hvorvidt der maatte almindeligt paahvile Embedsmændene en Forpligtelse til, at modtage Constitution i hvilket som helst Embede, og, vel at mærke, det er om en saadan Forpligtelse denne Lov handlede. Nu vil i paakommende Tilfælde Embedsmændenes Ret til at hentye til Domstolens Beslyttelse være varetagen; det er det, som kun fra Thingets Side bør hævdnes. — Der er tillige under dette Afsnit foreslaaet, at det sidste Punktum af §. 13 skal udgaae. Da jeg tidligere har været enig med forskellige ærede Medlemmer, der have talt om det Hensigtsmæssige i at lade tilsvarende Bestemmelser udgaae i andre Love, vil jeg dog idag bemærke, at jeg ikke er fuldstændigt enig med, hvad der af den ærede Forlagsstiller herved blev anført. Jeg forudsætter paa ingen Maade, at det skulde være nogen Nødvendighed for Ministeren i Aarets Løb, i det kommende Finantsaar, at komme med en Begjæring om de Beløb, som denne Lov gaaer ud paa at tilhyde Embedsmændene, ved Hjælp af en Tillægsbevillingslov; det troer jeg slet ikke. Jeg troer ikke engang, at den høitærede Minister selv antager det. Saavidt jeg nemlig har forstaaet Utringer af ham paa et andet Sted, maa jeg antage, at han har den rigtignok forekommer det mig, noget særegne Opfattelse af Sagen, at den Omstændighed, at en Lov først har været be-

handlet i Folkethinget, skulde kunne stemple den som Finantslov, og hvis denne Opfattelse fastholdes, vil han for sit personlige Vedkommende ikke føle sig foranlediget til at komme med nogen Begjæring om en Tillægsbevilling. Men ialtfald maa jeg udtale, at jeg betragter det som en Selvsølge, at intet Ministerium og ingen Minister kunde noget Dieblit være i Tvivl om, naar en saadan Lov var vedtagen af den lovgivende Magt, at en saadan Udgift skal afholdes. Det Spørgsmaal, om der saa skal komme en Tillægsbevilling, er noget ganske Andet; derom kan man have forskellige Meninger. Man kan troe, at det er af de simple, ligvide Sager, som meget godt kunne henstaae til Statsrevisionens Afgjørelse i sin Tid. Andre Ministre kunne være af den Mening, at det er nødvendigt, at Sagen fremdrages tidligere og gjøres til Gjenstand for en Tillægsbevilling. Om denne Tillægsbevilling skal komme i Løbet af Finantsaaret eller ikke, er igjen en ganske anden Sag. Jeg troer derfor ikke, at det fra Landstingets Side er opfattet saaledes, og jeg vil for min Person væge mig imod, at jeg har opfattet det saaledes, at der skulde være nogen som helst Nødvendighed for, at en Tillægsbevillingslov skulde forelægges for at gjenneføre Muligheden af disse Gageforhøjstellers Udbetaling i det kommende Finantsaar.

Indenrigsministeren: Det er aldeles rigtigt, at jeg i Almindelighed vil ansee det for tilstrækkeligt at påsee, at saadanne Love, der efter deres Natur udgjøre for det kommende Finantsaar en Deel af selve Finantsloven, havde undergaaet den for Finantsloven foreskrevne Behandling; det vil da ikke være nødvendigt at forlænge Beløbet igjennem nogen Tillægsbevilling, men jeg tilstaaer, at det dog kun er tilstrækkeligt i det Tilfælde, at der i Lønningssloven særligt er nævnt et vist bestemt Beløb, hvorom det er sagt, at det maa anvendes til det eller det Diemed. Naar der derimod ikke er nævnt noget vist bestemt Beløb, saaledes som Tilfældet er her, idet der ikke i §§. 1 og 2 er nævnt nogen bestemt Sum — man kender ikke nøjagtigt den Sum, som der vil udbetales — vil jeg dog ansee det for rigtigt at begjære Beløbet paa en Tillægsbevilling, selv